

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 400

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 iunie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 786 din 13 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	2–5	688.	— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice	11–12
Decizia nr. 787 din 13 mai 2009 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 2, poziția nr. 4 și poziția nr. 16, din Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	6–7	870.	— Ordin al ministrului întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri privind abrogarea lit. j) a art. 16 din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, aprobat prin Ordinul ministrului întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri nr. 658/2009	12
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII		
54. — Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri temporare în domeniul gazelor naturale	8	869.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 439/2006	13–14
63. — Ordonanță de urgență privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unor suprafețe totale de teren de 2.534 m ² , proprietate publică a statului, din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie Balotești, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiție „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100 — km 17+100 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5B — Extindere la 4 benzi a Centurii rutiere a municipiului București pe sectorul cuprins între km 2+400 și intersecția cu DN 2”	8–9	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE		
657. — Hotărâre privind aprobarea limitelor pe anul 2009 pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de către unitățile administrativ-teritoriale	10	665.	— Ordin pentru modificarea anexei nr. 6 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 814/2008 privind aprobarea regulamentelor de organizare și funcționare ale comisiilor de experți de la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru anumite boli cronice, respectiv anumite DCI-uri prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 720/2008	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 786

din 13 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, la data de 30 aprilie 2009, un grup de 63 de deputați și 28 de senatori, aparținând grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 7.211 din 30 aprilie 2009 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.853A/2009.

La sesizare a fost anexată lista cuprinzând semnăturile celor 63 de deputați și 28 de senatori, și anume: Cristian Mihai Adomniței, Teodor Atanasiu, Mihai Banu, Vasile Berci, Dan Bordeianu, Emil Bostan, Viorel-Vasile Buda, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Buican, Cristian-Ion Burlacu, Mihăiță Calimente, Mircea Cazan, Daniel Chițoiu, Tudor-Alexandru Chiuariu, Gheorghe Coroamă, Horia Cristian, Ciprian Minodor Dobre, Cristina Elena Dobre, Victor Paul Dobre, Mihai-Aurel Donțu, Gheorghe Dragomir, George Ionuț Dumitrică, Relu Fenechiu, Gheorghe Gabor, Grațiela Leocadia Gavrilăscu, Andrei Dominic Gereă, Alina-Ștefania Gorghiu, Titi Holban, Pavel Horj, Mircea Irimescu, Nicolae Jolța, Mihai Lupu, Dan Mihai Marian, Dan Ilie Morega, Dan-Ștefan Motreanu, Gheorghe-Eugen Nicolăescu, Bogdan Olteanu, Ludovic Orban, Viorel Palașcă, Ionel Palăr, Dan Păsat, Cornel Piepștea, Gabriel Plăiașu, Cristina-Ancuța Pocora, Virgil Pop, Octavian-Marius Popa, Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Neculai Rebenciuc, Ana Adriana Săftoiu, Nini Săpunaru, Adrian George Scutaru, Ionuț-Marian Stroe, Gigel-Sorinel Știrbu, Ion Tăbugan, Gheorghe-Mirel Talos, Ioan Timiș, Adriana Diana Tușa, Claudiu Țaga, Radu Bogdan Țîmpău, Ioan Țintean, Horea-Dorin Uioreanu, Lucia-Ana Varga, Mihai Alexandru Voicu, respectiv Crin George Laurențiu Antonescu, Gabriel Berca, Cristinel Bîgiu, Minerva Boitan, Liviu Câmpănu, Sever Constantin Cibu, Cristian David, Mircea Diaconu, Emilian Frâncu, Ioan Ghișe, Puiu Hașotti, Paul Ichim, Raymond Luca, Cezar Măgureanu, Ovidius Mărduțianu, Teodor Viorel Meleşcanu, Vasile Mustăștea, Vasile Nedelcu, Marius Nicoară, Romeo Nicoară, Mario Ovidiu Oprea, Liviu Titus Pașca, Cornel Popa, Tiberiu Aurelian Prodan, Nicolae Robu, Dan Radu Rușanu, Cristian Țopescu și Varujan Vosganian.

În motivarea obiecției de neconstituționalitate au fost aduse argumente care privesc atât neconstituționalitatea extrinsecă, cât și cea intrinsecă a Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

I. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, se constată că autorii obiecției susțin încălcarea art. 65 alin. (2) lit. b), art. 75 alin. (1), art. 76 alin. (2), art. 115 alin. (5) teza finală, art. 115 alin. (6) coroborat cu art. 56 din Constituție.

1. Se arată că ședința comună din data de 22 aprilie 2009 a Comisiei pentru buget, finanțe, bănci din Camera Deputaților și a Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital a Senatului pentru dezbaterea proiectului de lege contestat s-a desfășurat fără cvorum de ședință, contrar art. 22 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului și art. 65 alin. (2) din Constituție, fiind viciată procedura de adoptare a legii criticate.

2. Se apreciază că legea în discuție trebuia adoptată ca lege organică. În acest sens, se arată că legea criticată modifică Codul fiscal, care, la rândul său, fiind modificat de o lege organică — Legea nr. 494/2004, care a introdus în Codul fiscal un nou capitol denumit *Infrațțiuni* —, a dobândit caracter de lege organică. Se mai invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 545/2006, prin care s-a statuat că o lege nu poate, în același timp, să fie *pro parte lege organică, rămânând, totodată, pro parte lege ordinară*. Astfel, sunt încălcate prevederile art. 76 alin. (1) și art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție.

3. Se consideră că, prin adoptarea ordonanței de urgență menționate, au fost afectate îndatoririle fundamentale prevăzute de Constituție, fiind încălcate astfel prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. În acest sens, se arată că introducerea unui impozit minim prin ordonanța de urgență criticată afectează îndatoririle fundamentale prevăzute de art. 56 din Constituție, și anume obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice; or, reglementarea drepturilor, libertăților sau îndatoririlor fundamentale se poate face doar prin lege, și nu prin ordonanță de urgență.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă:

1. Modificarea Codului fiscal pe calea ordonanței de urgență încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 16 alin. (2) din Constituție, raportate la cele ale art. 4 din Codul fiscal, potrivit cărora orice modificare a Codului fiscal se face printr-o lege promovată, de regulă, cu șase luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia. Astfel, Guvernul nu a respectat caracterul obligatoriu al legii la data emiterii ordonanței de urgență, nesocotind principiul statului de drept, principiu care impune autorităților publice să acționeze numai în limitele competenței lor.

2. Autorii obiecției susțin că nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, constituie o contravenție dublu sancționată. Astfel, art. 219 alin. (1) lit. b¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 sancționează fapta menționată cu amendă de la 12.000 lei la 14.000 lei, iar art. 219¹, nou-introdus, cu „amendă de 2% din suma totală a achizițiilor/livrărilor intracomunitare de bunuri nedecarate”. Această ultimă prevedere, în opinia autorilor obiecției de neconstituționalitate, reglementând o sancțiune contravențională mai dură, este contrară art. 15 alin. (2) din Constituție. Totodată, acest text de lege este imprecis și inadecvat, din moment ce dă naștere la arbitrar și abuz din partea organelor statului chemate să aplice sancțiunile, acestea

putând alege sancțiunea pe care o vor aplica pe baza unor criterii pur subiective.

3. În opinia autorilor sesizării, sancțiunea contravențională reprezentând procent din suma totală a achizițiilor/livrărilor intracomunitare de bunuri nedeclarate este, în fapt, o confiscare contrară prevederilor art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție. Se apreciază că această sancțiune se aplică pornindu-se de la prezumția de vinovăție a contravenientului, nu constituie o amendă în sensul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, nu reprezintă majorări de întârziere sau despăgubiri și are caracteristicile unei confiscări din moment ce este stabilită ca o sumă fixă care nu depinde de gradul de vinovăție a contravenientului și nici de gradul de pericol social al faptei. Mai mult, suma confiscată nu este rezultată, destinată sau folosită la săvârșirea faptei contravenționale, fapt care ridică problema neconstituționalității încasării acesteia. Se mai arată că, de principiu, măsura confiscării aduce atingere prezumției de dobândire licită a bunurilor, fiind o consecință a dobândirii ilicite a acestora. Or, în cazul de față, sancțiunea confiscării nu se dispune în funcție de modalitatea de dobândire a bunurilor, ci cu titlu de sancțiune pentru nedeplinirea în termen a unor declarații.

În final, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 85 din 3 septembrie 1996, prin care s-a statuat că înlăturarea prezumției dobândirii licite a averii are semnificația suprimării unei garanții constituționale a dreptului de proprietate.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 51/2.598 din 7 mai 2009, **punctul său de vedere**, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate ar trebui respinsă, pentru următoarele motive:

1. Se apreciază că lucrările Comisiilor parlamentare pentru buget-finanțe ale Camerei Deputaților și Senatului s-au desfășurat în cvorumul regulamentar, însă chiar și o eventuală încălcare a prevederilor art. 12 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului nu echivalează cu o încălcare a Constituției.

2. Se consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 nu cuprinde nicio normă de natura legilor organice și, ca urmare, aprobarea acesteia s-a făcut cu majoritatea prevăzută de Constituție pentru legile ordinare. În consecință, legea de aprobare a ordonanței de urgență în cauză are caracter de lege ordinară. Invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 545/2006 nu este pertinentă din moment ce aceasta se referă la o lege preconstituțională.

3. Se apreciază că art. 56 din Constituție, invocat în susținerea obiecției de neconstituționalitate, nu are incidență în cauză, întrucât acesta se referă la totalitatea taxelor și impozitelor, și nu doar la unele dintre acestea. Totodată, se arată că introducerea unor noi impozite se poate realiza pe calea adoptării ordonanțelor de urgență, în lipsa unui text constituțional contrar, capacitatea de legiferare a Guvernului nefiind limitată în acest domeniu.

4. Se arată că modificările și completările aduse de o lege altei legi, dacă acestea fac parte din aceeași categorie, nu au nimic de a face cu Constituția și nu pot duce la încălcarea acesteia. Rezultă că atât Guvernul, care a emis ordonanța de urgență, cât și Parlamentul, care a adoptat legea de aprobare, au acționat în limitele competenței lor constituționale.

5. Se consideră că o eventuală dublă sancționare contravențională sau de orice fel a unei fapte are ca efect doar necesitatea modificării sau completării textelor legale care le

cuprind, însă, în niciun caz nu se poate constata neconstituționalitatea textelor legale în cauză.

6. Se apreciază că sancțiunea prevăzută de art. 219¹ din Codul fiscal este una contravențională și nu poate fi echivalată cu o confiscare.

Guvernul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/3.336/E.B. din 13 mai 2009, **punctul său de vedere**, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1. Legea criticată respectă dispozițiile art. 65 alin. (2) lit. b) din Constituție, întrucât a fost adoptată în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului.

Art. 65 alin. (1) și art. 75 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente în cauză, întrucât acestea se referă la modalitatea obișnuită de adoptare a legilor prin adoptarea lor subsecventă în cele două Camere ale Parlamentului.

2. Legea nr. 571/2003 a fost adoptată ca lege ordinară în considerarea art. 76 alin. (2) din Constituție, astfel încât modificările ei urmează a fi adoptate în același mod. În aceste condiții, nu se poate reține încălcarea art. 76 alin. (1) din Constituție. Se mai arată că toate modificările operate asupra Codului fiscal au fost făcute prin legi ordinare, cu excepția Legii nr. 494/2004, lege adoptată cu majoritatea cerută de art. 76 alin. (1) din Constituție în considerarea obiectului său de reglementare. Se mai invocă și jurisprudența Curții Constituționale prin care aceasta a statuat că reglementările în materie fiscală nu fac obiectul legilor organice.

3. Se apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât nu afectează în sens negativ drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale ale cetățenilor. Din contră, măsurile adoptate vizează asigurarea și protejarea interesului public prin întărirea disciplinei economice și financiare a operatorilor economici și reducerea evaziunii fiscale.

4. Se consideră că sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate ce vizează încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) sau a art. 16 alin. (2) din Constituție. Totodată, eventuala încălcare a art. 4 din Codul fiscal nu poate face obiectul controlului de constituționalitate.

5. Aspectele semnalate cu privire la dubla sancționare a contravenției de nedeplinire a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, nu au legătură cu prevederile art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție și privesc mai degrabă chestiuni de interpretare și aplicare a legii.

În final, se subliniază că nedeplinirea declarațiilor în cauză sau a unora cu sume incorecte sau incomplete constituie *eo ipso* o cauză de înlăturare a prezumției generale de dobândire licită a averii.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și celor ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (8) și (9) privind prezumția dobândirii licite a averii și confiscarea, art. 56 privind contribuțiile financiare, art. 65 alin. (2) lit. b) privind organizarea ședințelor comune ale Parlamentului în cazul adoptării bugetului de stat și a celui al asigurărilor sociale de stat, art. 75 alin. (1) privind sesizarea Camerelor Parlamentului, art. 76 alin. (2) privind adoptarea legilor organice, art. 115 alin. (5) teza finală privind aprobarea ordonanțelor de urgență care cuprind norme de natura legilor organice și art. 115 alin. (6) privind domeniile de adoptare ale ordonanțelor de urgență.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la criticile de constituționalitate extrinsecă, prin raportare la prevederile art. 65 alin. (2) lit. b), art. 75 alin. (1), art. 76 alin. (2), art. 115 alin. (5) teza finală, art. 115 alin. (6) coroborat cu art. 56 din Constituție, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate.

Înainte de a aborda criticile privind constituționalitatea extrinsecă, se reține că nu este de competența Curții Constituționale analizarea eventualelor încălcări ale Regulamentului ședințelor comune. Curtea Constituțională nu își poate extinde controlul și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, întrucât ar încălca însuși principiul autonomiei regulamentare al celor două Camere, instituit prin art. 64 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală. Analiza Curții este una în drept, fără a viza aspecte de fapt ale procedurii parlamentare.

a) Curtea reține că dispozițiile art. 65 alin. (2) lit. b) din Constituție se referă la lucrările celor două Camere în ședințe comune pentru aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat, prevedere preluată și în art. 1 pct. 2 din Regulamentul ședințelor comune ale celor două Camere și extinsă, în mod firesc, și la aprobarea legii de rectificarea bugetară, care, pentru identitate de rațiune, trebuie să respecte aceeași procedură. Or, se constată că cerințele art. 65 alin. (2) lit. b) din Constituție au fost respectate, întrucât adoptarea legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 a fost făcută în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului. *Obiter dictum*, chiar dacă hotărârea adoptată în comisiile permanente nu îndeplinește un anumit cvorum, votul plenului celor două Camere acoperă pe deplin această omisiune. Dacă s-ar absolutiza extinderea prevederilor art. 76 din Constituție privind obligativitatea cvorumului și la ședințele comisiilor permanente, s-ar ajunge, în mod paradoxal, datorită refuzului membrilor comisiei aparținând unui anumit partid politic, să nu poată fi supus spre dezbatere niciun proiect de lege, ceea ce, în mod indubitabil, nu a dorit constituantul.

b) Art. 75 alin. (1) din Constituție instituie prerogativa Camerei Deputaților de a fi prima cameră sesizată pentru dezbateră și adoptarea unor proiecte de legi. În cauza de față, legea criticată a fost adoptată în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului, astfel încât textul constituțional invocat nu are incidență în soluționarea prezentei obiecții de neconstituționalitate.

c) Art. 76 alin. (1) din Constituție impune obligativitatea adoptării legilor organice și a hotărârilor privind regulamentele celor două Camere cu votul majorității membrilor fiecărei camere, autorii sesizării invocând că adoptarea legii nu s-a făcut cu această majoritate. Prin urmare, pentru a putea efectua un control riguros și corect asupra respectării art. 76 alin. (1) din Constituție cu prilejul adoptării legii de față, Curtea trebuie să stabilească mai întâi apartenența Codului fiscal la categoria legilor organice sau a legilor ordinare.

Susținerea de către autorii obiecției de neconstituționalitate că introducerea în Codul fiscal a capitolului *Infracțiuni* prin Legea nr. 494/2004 și dobândirea cu această ocazie a caracterului de lege organică face necesară modificarea sa cu cvorumul prevăzut de Constituție pentru legile organice, invocându-se în sensul arătat Decizia Curții Constituționale nr. 545/2006, nu poate fi primită pentru următoarele considerente:

Curtea reține că decizia respectivă a fost adoptată într-un cadru particular, și anume cu privire la organizarea și funcționarea camerelor de comerț și industrie din România. Acestea, inițial, funcționau în baza Legii nr. 26/1990 privind Registrul comerțului, lege preconstituțională modificată succesiv prin legi organice, astfel că domeniul în cauză a fost calificat în timp ca aparținând legilor organice. Or, o atare concluzie nu poate fi extrapolată și cu privire la situația generală a legilor adoptate după intrarea în vigoare a Constituției. Domeniul legilor organice este foarte clar delimitat prin textul Constituției, astfel încât legiuitorul va adopta legi organice numai în acele domenii. Curtea, spre exemplu, prin Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, a stabilit că este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete natură de lege organică, întrucât, altfel, s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice. De aceea, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice.

În cauza de față, se reține că Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost adoptată ca lege ordinară. Este indubitabil că, ulterior modificării sale, prin Legea nr. 494/2004, Codul fiscal a înglobat și unele prevederi de domeniul legii organice, dar fără ca această modificare să transforme întregul Cod fiscal într-o lege organică. Pe de altă parte, ar fi neconstituțional ca toate prevederile cu caracter ordinar din această lege să nu poată fi modificate decât prin procedura de adoptare a legilor organice, pentru simplul motiv că legea conține câteva articole de domeniul legilor organice. S-ar ajunge la o situație paradoxală, ca excepția — adoptarea unei legi organice — să ajungă regulă și ar putea avea ca rezultat chiar blocarea actului legislativ.

d) Cât privește pretinsa încălcare a art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție, față de considerentele anterioare se poate susține că textul nu își găsește aplicabilitatea în cauză, deoarece ordonanța de urgență aprobată prin legea de față nu a vizat acele dispoziții de natura legii organice, ci numai dispoziții de natura legii ordinare.

e) Cu privire la instituirea impozitului forfetar, critica de neconstituționalitate vizează încălcarea art. 115 alin. (6) din Constituție prin raportare la art. 56 din Constituție. O atare critică nu poate fi primită, deoarece, pe de o parte, prevederea constituțională nu este aplicabilă persoanelor juridice, iar în ce privește persoanele fizice autorizate asimilabile întrucâtva persoanelor juridice, Curtea reține că textul criticat nu reglementează drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale ale persoanelor fizice derivând din statutul lor de cetățeni, ci obligații fiscale ce rezultă din desfășurarea unei activități economice generatoare de venituri impozabile.

Astfel fiind, nu se poate susține că, făcând trimitere la art. 56 din Constituție, ordonanța de urgență ar viza chiar îndatoririle ce revin persoanelor fizice în calitate de cetățeni, opinie sugerată de autorii obiecției de neconstituționalitate.

Și în situația în care s-ar admite că ordonanța de urgență în cauză vizează îndatoririle fundamentale prevăzute de art. 56 alin. (1) din Constituție, nu se poate face abstracție de alin. 3 al

art. 56 din Constituție, care dă posibilitatea legiuitorului (chiar și celui delegat) să stabilească și alte prestații în situații excepționale, text care se coroborează absolut logic și perfect cu dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție, care acordă posibilitatea aceluiași legiuitor să restrângă chiar exercitarea unor drepturi sau libertăți fundamentale.

Pe de altă parte, este lesne de observat că, prin instituirea impozitului forfetar pentru unele categorii de contribuabili, nu se introduce un impozit nou, o taxă nouă și, prin urmare, o nouă obligație fiscală.

Impozitul forfetar nu este altceva decât o reconfigurare a impozitului pe venit pe care și categoriile de contribuabili vizate de ordonanța de urgență îl datorează bugetului, reconfigurare dictată de realitățile practice existente în societate la momentul actual.

Realitatea practică a demonstrat că aceste categorii de contribuabili au evitat, în mod sistematic, plata impozitului pe venit, având suport legal chiar în reglementarea acestuia, care permitea diminuarea sau chiar anularea materiei impozabile.

Impozitul forfetar nu face altceva decât să îi oblige pe acești contribuabili să-și organizeze de o asemenea manieră activitatea încât, proporțional cu activitatea desfășurată și veniturile încasate, să achite și bugetului public obligațiile fiscale aferente.

II. În ce privește critica de constituționalitate intrinsecă, autorii sesizării se circumscriu încălcării art. 1 alin. (3) și (5), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (2), precum și art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție.

a) Prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție consfințesc caracterul de „stat de drept, democratic și social în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme” și, pentru ca această prevedere să nu rămână doar la stadiu declarativ, în art. 1 alin. (5) din Constituție se instituie obligația tuturor, inclusiv a autorităților publice, de a respecta Constituția, supremația acesteia și legile.

În aceste condiții, Curtea reține că art. 4 alin. (1) din Codul fiscal reprezintă un text de principiu ce consfințește regula modificării și completării sale cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare și, prin urmare, pot apărea excepții de la această regulă, fiind permise nu numai de Codul fiscal, ci și de art. 115 alin. (4) din Constituție.

În momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009, Guvernul s-a aflat și se află în continuare într-o situație extraordinară, care impune măsuri urgente menite

tocmai să consolideze situația economică a țării și să mențină în efectivitate bugetul public național. Astfel, nu se poate susține că, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009, Guvernul ar fi luat măsuri ce s-ar situa deasupra legii și, prin urmare, nici Parlamentul, aprobând ordonanța de urgență, nu a încălcat prevederile art. 16 alin. (2) din Constituție.

b) Referitor la pretinsa încălcare a art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție, motivată de autorii sesizării prin prisma dublei incriminări a contravenției de nedepunere la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, se constată că aceasta este neîntemeiată, având în vedere tocmai situațiile diferite cărora li se aplică.

Astfel, incriminarea prevăzută de art. 219 alin. (1) lit. b¹) din Codul de procedură fiscală este aplicabilă contribuabililor care nu au depus declarația la termen, dar nici nu au efectuat achiziții/livrări intracomunitare, fiind evident că pentru aceștia nu poate fi aplicabil textul art. 219¹ din Codul de procedură fiscală.

Alta este situația contribuabililor care au efectuat achiziții/livrări intracomunitare și care fie nu au depus declarațiile recapitulative reglementate la titlul VI din Legea nr. 571/2003, lipsind, în acest fel, bugetul de stat de sumele care i-ar fi revenit, fie au depus o declarație cu sume incorecte sau incomplete, fapte ale căror consecințe sunt aceleași, și anume neplata obligațiilor către bugetul de stat.

În această a doua ipoteză este pe deplin justificată amenda de 2% din suma totală a achizițiilor/livrărilor intracomunitare de bunuri nedeclarate sau, după caz, din diferențele nedeclarate rezultate ca urmare a declarațiilor incorecte ori incomplete.

Curtea mai reține, de asemenea, că aplicarea concomitentă a celor două sancțiuni nu este posibilă, organul fiscal având a stabili cărei situații se circumscrie fapta săvârșită în raport cu care urmează a se aplica și sancțiunea contravențională.

Față de aceste considerente, prevederile art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție nu sunt încălcate, deoarece prezumția de dobândire licită a bunurilor este răsturnată chiar prin consecința faptei ilicite — creșterea patrimoniului contribuabilului prin neplata obligațiilor sale către buget în urma săvârșirii faptei prevăzute de art. 219¹ din Codul de procedură fiscală și diminuarea corespunzătoare a obligațiilor față de buget. De asemenea, Curtea reține că textul art. 15 alin. (1) din Constituție nu este incident în cauză, întrucât nu se pune problema retroactivității sau nu a acestor prevederi.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale sunt constituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 13 mai 2009 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 787

din 13 mai 2009

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 2, poziția nr. 4 și poziția nr. 16, din Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

Cu Adresa nr. 124 din 5 mai 2009, Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție a transmis Curții Constituționale Hotărârea nr. 2 din 4 mai 2009 a Adunării Generale a Judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care Curtea Constituțională a fost sesizată cu obiecția de neconstituționalitate a prevederilor anexei nr. 3, poziția nr. 4, și poziția nr. 16, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată prin lege de către Parlament.

Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 11 alin. (1) lit. A.a) și art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 7.332 din 5 mai 2009 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.908A/2009.

În motivarea obiecției de neconstituționalitate au fost aduse argumente care vizează aspecte de neconstituționalitate intrinsecă a dispozițiilor legale contestate. Critica principală de neconstituționalitate constă în faptul că Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 a redus drastic bugetul Înaltei Curți de Casație și Justiție. Acesta a suferit scăderi accentuate, de la o propunere de buget inițială în sumă de 145.587 mii lei ajungându-se, în urma aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 prin lege criticată, la un buget aprobat de 79.101 mii lei.

În aceste condiții, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin sesizarea formulată, apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă principiul independenței judecătorilor consacrat de art. 124 alin. (3) din Constituție, art. 1 din Principiile internaționale ale independenței magistraților, art. 11 din Principiile fundamentale privind independența justiției adoptate la Congresul al VII-lea al Națiunilor Unite (Milano), validate de Adunarea Generală a ONU prin rezoluțiile nr. 40/32 din 29 noiembrie 1985 și nr. 4/146 din 13 decembrie 1985, precum și Recomandarea R (94) 12 privind independența, eficiența și rolul judecătorilor adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei. Principiul independenței judecătorilor este sfidat prin măsurile legislative criticate, care au redus drastic, până la limita imposibilității desfășurării activității de judecată, fondurile destinate puterii judecătorești. Or, buna funcționare a puterii judecătorești poate fi realizată doar asigurând independența judecătorilor, siguranța lor, remunerație corespunzătoare și condiții de muncă.

De asemenea, textele legale criticate pun în grav pericol îndeplinirea obiectivelor reformei justiției și afectează direct îndeplinirea condiționalităților cuprinse în mecanismul de cooperare și verificare al Uniunii Europene în relația cu România.

Se mai arată că pentru perioada următoare, datorită bugetului insuficient, se sistează complet plata medicamentelor,

transportului, cheltuielilor de deplasare, obiectelor de inventar, cărți și publicații, a benzinei, a primei de vacanță, a orelor suplimentare pentru personalul auxiliar de specialitate și vor exista dificultăți deosebite în asigurarea plății aferente expedierii citațiilor, a furnizorilor, a interpreților, a apărătorilor din oficiu etc.

În final, se susține că dispozițiile legale criticate încalcă și prevederile art. 1 alin. (3) și (4) din Constituție, întrucât puterea judecătorească este redusă până la limita necesarei funcționări datorită acțiunilor promovate cu obstinație de executiv și legislativ — subfinanțarea sistemului judecătorec. Totodată, se arată că astfel de acțiuni ale executivului și legislativului sunt de natură să subordoneze puterea judecătorească în raport cu celelalte puteri ale statului.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Guvernul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/3.456/E.B. din 13 mai 2009, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu aduc atingere nici principiului independenței judecătorului și nici celui al echilibrului și separației puterilor în stat. Măsurile adoptate au fost determinate de necesitatea ajustării deficitului bugetar în corelație cu evoluția prognozată a indicatorilor macroeconomici.

Se mai arată că autonomia financiară a Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie analizată în contextul posibilităților financiare în construcția bugetului la nivelul țării, precum și al responsabilității Parlamentului de a asigura, prin legea pe care o adoptă, o repartizare proporțională a resurselor financiare între toate structurile statului. În acest sens, se consideră că, în temeiul art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, măsura rectificării bugetare poate fi considerată ca fiind o preocupare a statului pentru protejarea intereselor naționale în activitatea financiară și economică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și celor ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul controlului de constituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile anexei nr. 3, poziția nr. 4 și

poziția nr. 16, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată prin lege de către Parlament. În realitate, din motivarea obiecției de neconstituționalitate Curtea constată că, de fapt, este criticată anexa nr. 2, poziția nr. 4 și poziția nr. 16, din Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, care reduce bugetul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu 6.255 mii lei, iar pe cel al Ministerului Justiției cu 61.253 mii lei. În consecință, prin prezenta decizie Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității anexei nr. 2, poziția nr. 4 și poziția nr. 16, din Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (4) privind statul de drept și principiul separației puterilor în stat și ale art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor. În susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt invocate și prevederile art. 11 din Principiile fundamentale privind independența magistraților, adoptate de cel de-al VII-lea Congres al Națiunilor Unite pentru prevenirea crimei și tratamentul delincvenților (Milano, 26 august — 6 septembrie 1985) și confirmate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite prin rezoluțiile nr. 40/32 din 29 noiembrie 1985 și nr. 40/146 din 13 decembrie 1985, precum și Recomandarea nr. R (94) 12 cu privire la independența, eficacitatea și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei. Totodată, Curtea va reține că trimiterea pe care o face Înalta Curte de Casație și Justiție, în susținerea obiecției de neconstituționalitate, la art. 1 din Principiile internaționale ale independenței magistraților, în realitate, este făcută la art. 1 din Carta universală a judecătorului, care reglementează principiul independenței acestuia.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile anexei nr. 2, poziția nr. 4 și poziția nr. 16, din Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale sunt constituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 13 mai 2009 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind stabilirea unor măsuri temporare în domeniul gazelor naturale**

Având în vedere actuala conjunctură social-economică, pentru asigurarea continuității activității operatorilor economici din industria chimică și a producătorilor de energie electrică și termică, se impune adoptarea în regim de urgență a unor măsuri pentru achiziția gazelor naturale și realizarea unor economii cu achiziția materiilor prime, care constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată și vizează interesul general și imediat.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — (1) În perioada iunie—octombrie 2009 pentru consumatorii eligibili care optează pentru statutul de consumator întreruptibil, furnizarea gazelor naturale se va face doar din producția internă.

(2) Prevederile art. 100 alin. (5) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică pe perioada menționată categoriei de consumatori prevăzute la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei,

Tudor Șerban,

secretar de stat

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Gelu Agafiel Mărăcineanu

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare

în Domeniul Energiei,

Eugen Georgescu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 27 mai 2009.

Nr. 54.

GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**

privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unor suprafețe totale de teren de 2.534 m², proprietate publică a statului, din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie Balotești, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiție „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100 — km 17+100 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5B — Extindere la 4 benzi a Centurii rutiere a municipiului București pe sectorul cuprins între km 2+400 și intersecția cu DN 2”

Situația extraordinară prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, a cărei reglementare nu poate fi amânată, constă în următoarele:

— semnarea Contractului de lucrări pentru obiectivul de investiție „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100 — km 17+100 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5B — Extindere la 4 benzi a Centurii rutiere a municipiului București pe sectorul cuprins între km 2+400 și intersecția cu DN 2” a avut loc la data de 24 iulie 2007, iar termenul de finalizare a proiectului este de 24 de luni;

— pentru finalizarea obiectivului de investiție „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100 — km 17+100 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5B — Extindere la 4 benzi a Centurii rutiere a municipiului București pe sectorul cuprins între km 2+400 și intersecția cu DN 2” este necesară preluarea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unor suprafețe totale de teren de 2.534 m² din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie Balotești;

— consecința neadoptării în regim de urgență a prezentului act normativ constă în imposibilitatea respectării obligațiilor asumate prin contractul de lucrări încheiat, care poate conduce la cheltuieli suplimentare pentru statul român, ce se vor achita de

la bugetul de stat (reprezentând circa 30% din costul proiectului), cheltuieli apărute ca urmare a revendicărilor constructorilor pentru neasigurarea frontului de lucru în termenul prevăzut în contractul de lucrări, precum și la întârzierea execuției construcției de drumuri de interes național declarate de utilitate publică și care fac obiectul unor investiții prioritare.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, se aprobă darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unor suprafețe totale de teren de 2.534 m², proprietate publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie Balotești, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiție „Fluidizare trafic pe

DN 1 km 8+100 — km 17+100 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5B — Extindere la 4 benzi a Centurii rutiere a municipiului București pe sectorul cuprins între km 2+400 și intersecția cu DN 2”.

(2) Predarea-preluarea terenurilor prevăzute la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 2. — Poziția nr. 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare se modifică prin reducerea suprafeței de teren de la 260,19 ha la 259,94 ha.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 3 iunie 2009.
Nr. 63.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale terenurilor aflate în proprietatea publică a statului, care se dau în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie Balotești, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de interes național „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100—17+100 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5B — Extindere la 4 benzi a Centurii rutiere a municipiului București pe sectorul cuprins între km 2+400 și intersecția cu DN 2”

Nr. crt.	Locul unde este situat terenul care se dă în administrare și categoria de folosință	Persoana juridică de la care se dă în administrare terenul	Persoana juridică la care se dă în administrare terenul	Nr. de identificare MFP	Caracteristicile tehnice ale terenului
1.	Comuna Tunari, județul Ilfov, intravilan, categoria de folosință Cc	Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie Balotești	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	116919	Suprafața: 678 m ² Tarla 230 (cf. anexei 3 ^d la H.G. nr. 1.882/2005) Număr cadastral 2626/1
2.	Comuna Tunari, județul Ilfov, extravilan, categoria de folosință Cc, Pd, L	Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie Balotești	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	116919	Suprafața: 1.856 m ² (categoria de folosință: Cc — 394 m ² ; Pd — 946 m ² ; L — 516 m ²) Tarla 230 (cf. anexei 3 ^d la H.G. nr. 1.882/2005) Număr cadastral 2626/2

Suprafața totală: 2.534 m²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea limitelor pe anul 2009 pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de către unitățile administrativ-teritoriale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pentru încadrarea în nivelul deficitului bugetului general consolidat, în anul 2009 unitățile administrativ-teritoriale pot contracta finanțări rambursabile, prin împrumuturi de la bănci comerciale, de la instituții de credit și prin emisiuni de titluri de valoare, în limita sumei de 2.500 milioane lei, potrivit prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Pentru încadrarea în nivelul deficitului bugetului general consolidat, în anul 2009 unitățile administrativ-teritoriale pot efectua trageri din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate prin împrumuturi de la bănci comerciale, de la instituții de credit și prin emisiuni de titluri de valoare, în limita sumei de 1.710 milioane lei.

Art. 3. — În limitele prevăzute la art. 1 și 2 nu se includ finanțările rambursabile pentru prefinanțarea și/sau cofinanțarea proiectelor care beneficiază de fonduri nerambursabile de la Uniunea Europeană și tragerile din aceste finanțări rambursabile, contractate ori care urmează a fi contractate de unitățile administrativ-teritoriale.

Art. 4. — (1) Comisia de autorizare a împrumuturilor locale, constituită potrivit prevederilor art. 61 din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, autorizează finanțările rambursabile care urmează a fi contractate de unitățile administrativ-teritoriale, precum și tragerile ce se pot efectua din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate și în limita cărora se pot efectua plăți, cu încadrarea în limitele prevăzute la art. 1 și 2.

(2) În limitele prevăzute la art. 1 și 2 se includ și finanțările rambursabile a căror contractare, precum și tragerile din finanțările rambursabile a căror efectuare au fost autorizate de Comisia de autorizare a împrumuturilor locale pentru anul 2009.

(3) În limita prevăzută la art. 1 se stabilesc limite pe categorii de unități administrativ-teritoriale în funcție de ponderea

veniturilor proprii ale bugetelor locale realizate în anul 2008 de fiecare categorie de unități administrativ-teritoriale în totalul acestor venituri ale bugetelor locale pe ansamblul țării, realizate în anul 2008, după cum urmează:

- a) pentru comune: 457,50 milioane lei;
- b) pentru orașe: 191 milioane lei;
- c) pentru municipii: 850 milioane lei;
- d) pentru județe: 287 milioane lei;
- e) pentru municipiul București și sectoarele acestuia: 714,5 milioane lei.

(4) În limita prevăzută la art. 2 se stabilesc limite pe categorii de unități administrativ-teritoriale în funcție de ponderea veniturilor proprii ale bugetelor locale realizate în anul 2008 de fiecare categorie de unități administrativ-teritoriale în totalul acestor venituri ale bugetelor locale pe ansamblul țării, realizate în anul 2008, după cum urmează:

- a) pentru comune: 312,93 milioane lei;
- b) pentru orașe: 130,644 milioane lei;
- c) pentru municipii: 581,4 milioane lei;
- d) pentru județe: 196,308 milioane lei;
- e) pentru municipiul București și sectoarele acestuia: 488,718 milioane lei.

(5) Prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor se poate aproba redistribuirea *pro rata* a economiilor, înregistrate în cursul anului, între sumele stabilite ca limite pe categorii de unități administrativ-teritoriale, prevăzute la alin. (3) și (4), și sumele autorizate de Comisia de autorizare a împrumuturilor locale.

Art. 5. — Pentru finanțările rambursabile și tragerile din acestea, exprimate în alte valute, la încadrarea în limitele prevăzute la art. 1 și 2 se utilizează echivalentul în lei al sumelor respective, calculat la cursul de schimb valutar avut în vedere în bugetul de stat pe anul 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice

În conformitate cu prevederile art. 6 lit. f) pct. 1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.718/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de sănătate publică, asistență medicală și programe și al Direcției de control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății nr. I.B. 5.485 din 2 iunie 2009,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 și 71 bis din 26 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Anexa II „Lista cuprinzând substanțele interzise să fie utilizate în compoziția produselor cosmetice” se modifică și se completează după cum urmează:**

a) la poziția 179, corespunzătoare numărului 167 din Directiva 76/768/CEE, coloana 2 „Denumirea” va avea următorul cuprins: „Acidul 4-aminobenzoic și esterii săi, cu gruparea amino liberă”;

b) după poziția 1369 se introduc două noi poziții, pozițiile 1370 și 1371, prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

2. **La anexa III, partea 1 „Substanțele care pot fi folosite numai în anumite condiții și limite de admisibilitate”, după poziția 184 se introduc patru noi poziții, pozițiile 185—188, prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.**

3. **La anexa VII, partea 1 „Lista cuprinzând filtrele UV admise în produsele cosmetice” se modifică după cum urmează:**

a) poziția 1 se abrogă;

b) la coloana 3 „Concentrația maximă admisă” de la poziția 28 se elimină sintagma „în produsele de protecție solară”.

Art. II. — Dispozițiile art. I pct. 3 lit. b) intră în vigoare la data de 8 iulie 2009, ale art. I pct. 1 lit. a) și pct. 3 lit. a) intră în vigoare la data de 8 octombrie 2009, iar cele ale art. I pct. 1 lit. b) și pct. 2 intră în vigoare la data de 5 noiembrie 2009, cu excepția dispozițiilor corespunzătoare poziției 185 de la pct. 2 din anexa nr. 2, care intră în vigoare la data de 5 februarie 2010.

Art. III. — După datele prevăzute la art. II sunt interzise punerea pe piață, vânzarea sau punerea la dispoziția consumatorului final a produselor cosmetice care nu se conformează prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

Prezentul ordin transpune prevederile Directivei 2008/123/CE a Comisiei din 18 decembrie 2008 de modificare a Directivei 76/768/CEE a Consiliului privind produsele cosmetice, în scopul adaptării anexelor II și VII ale acesteia la progresul tehnic, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 340 din 19 decembrie 2008 și ale Directivei 2009/6/CE a Comisiei din 4 februarie 2009 de modificare a Directivei 76/768/CEE a Consiliului cu privire la produsele cosmetice, în scopul adaptării anexelor II și III la progresul tehnic, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 36 din 5 februarie 2009.

Ministrul sănătății,

Ion Bazac

București, 2 iunie 2009.

Nr. 688.

ANEXA Nr. 1

Nr. crt.	Numărul din Directiva 76/768/CEE	Denumirea
0	1	2
„1370	1370	Dietilen glicol (DEG), ca urme în ingrediente (a se vedea anexa III) 2,2'-Oxidietanol CAS Nr. 111-46-6 CE Nr. 203-872-2
1371	1371	Fitonadionă Phytonadione [INCI], phytomenadione [INN] CAS Nr. 84-80-0 / 81818-54-4; CE Nr. 201-564-2”

Nr. crt.	Substanța/ Denumirea INCI	Domeniul de aplicare	Concentrația maximă admisă în produsul cosmetic finit	Alte limitări și exigențe	Condițiile de folosire și precauțiile care trebuie menționate pe etichetă
0	1	2	3	4	5
„185	Toluen CAS Nr. 108-88-3 CE Nr. 203-625-9	Produse pentru îngrijirea unghiilor	25%		A nu se lăsa la îndemâna copiilor. A se folosi numai de către adulți.
186	Dietilen glicol (DEG) CAS Nr. 111-46-6 CE Nr. 203-872-2 2,2'-Oxidietanol	Ca urme în ingrediente	0,1%		
187	Butoxidiglicol CAS Nr. 112-34-5 CE Nr. 203-961-6 Dietilen glicol monobutil eter (DEGBE)	Solvent în produsele pentru vopsirea părului	9%	A nu se utiliza în aerosoli (spray).	
188	Butoxietanol CAS Nr. 111-76-2 CE Nr. 203-905-0 Etilen glicol monobutil eter (EGBE)	Solvent în produsele oxidante pentru vopsirea părului Solvent în produsele neoxidante pentru vopsirea părului	4,0% 2,0%	A nu se utiliza în aerosoli (spray). A nu se utiliza în aerosoli (spray).”	

MINISTERUL ÎNTREPRINDERILOR MICI ȘI MIJLOCII, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

privind abrogarea lit. j) a art. 16 din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, aprobat prin Ordinul ministrului întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri nr. 658/2009

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 65/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, în temeiul art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 4/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri,

ministrul întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin prezentul ordin se abrogă lit. j) a art. 16 din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, aprobat prin Ordinul ministrului întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri nr. 658/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 22 aprilie 2009.

Art. 2. — Direcția resurse umane, legislație, juridic și management și Direcția generală buget, finanțe, patrimoniu public și gestiuni vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri,

Constantin Niță

București, 27 mai 2009.

Nr. 870.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURIICONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL**HOTĂRÂRE****pentru modificarea și completarea Regulamentului privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 439/2006**

În temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 106 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 439 din 15 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 28 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Comisia de admitere a concursului se compune din:

— președinte: secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii, secretarul general adjunct sau directorii Direcției resurse umane și organizare, după caz;

— vicepreședinți: secretarul general adjunct, directorii Institutului Național al Magistraturii și/sau directorii Direcției resurse umane și organizare, după caz;

— membri: directori, șefi de serviciu, judecători și procurori detașați în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii sau Institutului Național al Magistraturii, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, experți ai Institutului Național al Magistraturii, funcționari publici și personal contractual din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii;

— reprezentanții instituțiilor cu care Consiliul Superior al Magistraturii colaborează pentru organizarea și desfășurarea concursului.”

2. La articolul 7 alineatul (1), punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„12. afișează baremul de evaluare și notare la centrele de concurs după încheierea fiecărei probe scrise și asigură publicarea acestuia pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.”

3. La articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Se interzice candidaților să dețină asupra lor pe timpul desfășurării probei orice surse de informare care ar putea fi utilizate pentru rezolvarea subiectelor, precum și orice mijloace de comunicare. Încălcarea acestor dispoziții atrage eliminarea din concurs.”

4. La articolul 18, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Președintele comisiei de admitere a concursului preia lucrările sub semnătură de la supraveghetori, după care le predă pe bază de proces-verbal președintelui comisiei de soluționare a contestațiilor.”

5. La articolul 19, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Baremul de evaluare și notare stabilit de comisia de elaborare a subiectelor pentru proba eliminatorie tip grilă se afișează la centrele de concurs după încheierea probei și se publică simultan pe paginile de internet ale Consiliului

Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii. În termen de 24 de ore de la afișarea la centrele de concurs, candidații pot face contestații la barem, care se depun la Institutul Național al Magistraturii. Contestațiile la barem se soluționează de comisia de contestații în cel mult 48 de ore de la expirarea termenului de contestare. Soluția se motivează în termen de 3 zile de la expirarea termenului pentru soluționarea contestațiilor. Baremul stabilit în urma soluționării contestațiilor se publică pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

(2) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(3) În ipoteza în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebări este altul decât cel indicat în barem, se corectează baremul și se va acorda punctajul corespunzător întrebării respective numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.”

6. La articolul 19, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul indicat ca fiind corect în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, punctajul corespunzător întrebării respective se acordă pentru oricare dintre variantele de răspuns stabilite ca fiind corecte prin baremul definitiv.”

7. La articolul 22, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Testul-grilă de verificare a raționamentului logic din cadrul celei de-a doua etape a concursului cuprinde 100 de întrebări la care se punctează răspunsurile și 20 de întrebări supuse pretestării în condiții de concurs. Întrebările suplimentare sunt prestabilite, nu sunt evidențiate ca fiind supuse pretestării, iar răspunsurile la aceste întrebări nu se punctează. Baremul publicat nu include răspunsurile la întrebările suplimentare.

(2) Pentru întrebările al căror răspuns se punctează, fiecare răspuns corect valorează 0,1 puncte.

(4) Pentru a fi declarat admis la concurs, candidatul trebuie să răspundă corect la minimum 30 de întrebări dintre cele 100 de întrebări ale căror răspunsuri se punctează.”

8. La articolul 23, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Candidații susțin un interviu în fața comisiei de examinare din care fac parte un psiholog, un judecător, un procuror, un profesor universitar și un pedagog, desemnați de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Numărul comisiilor de interviu, ordinea acestora și componența nominală a fiecărei comisii vor fi

stabilite în funcție de numărul candidaților declarați admiși după proba eliminatorie.”

9. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Candidații admiși vor fi verificați sub aspectul îndeplinirii condiției bune reputații prevăzute la art. 12 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către Biroul concursuri din cadrul Direcției resurse umane și organizare a Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, și vor fi programați pentru a se prezenta la vizita medicală și la testarea psihologică.”

10. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Candidații care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 26 alin. (2), dar care nu au fost declarați admiși în limita locurilor scoase la concurs, pot ocupa, în ordinea descrescătoare a notei obținute la concurs, stabilită conform art. 25 și art. 26 alin. (2), posturile vacante de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii, menționate în lista prevăzută la alin. (4), după promovarea probei constând în verificarea cunoștințelor de limbă străină, reglementată de Regulamentul Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 127/2007, cu modificările și completările ulterioare, și de Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare.”

11. La articolul 29, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1), cu următorul cuprins:

„(1) În funcție de numărul candidaților, aceștia vor putea fi repartizați pe grupe, urmând ca fiecare grupă să susțină testarea psihologică în fața unui psiholog.”

12. La articolul 29, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Contestațiile se soluționează de comisia de reexaminare psihologică, formată din 3 psihologi, alții decât cei care au examinat candidații inițial. Reexaminarea psihologică se realizează prin reevaluarea testului scris, aplicarea unui nou test scris și susținerea unui nou interviu.”

13. La articolul 30, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Disciplinele la care auditorii de justiție sunt evaluați pe parcursul anului și modalitățile de evaluare, precum și disciplinele la care susțin examen de absolvire și data examenului se propun de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii și se aprobă prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, odată cu aprobarea programului de formare inițială. Calendarul de desfășurare, tematica și bibliografia examenului se propun de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii și se aprobă prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu cel puțin 60 de zile înainte de data examenului de absolvire.”

14. La articolul 30⁵, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Fiecare comisie pentru judecători este alcătuită din 2 judecători și un formator al Institutului Național al Magistraturii, selectat dintre persoanele care au calitatea de formator la

disciplina pentru care se susține examenul, sau, după caz, un tutore de practică.

(3) Fiecare comisie pentru procurori este alcătuită din 2 procurori și un formator al Institutului Național al Magistraturii, selectat dintre persoanele care au calitatea de formator la disciplina pentru care se susține examenul, sau, după caz, un tutore de practică.”

15. La articolul 30⁶, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30⁶. — (1) Comisiile de elaborare a subiectelor, de corectare și de soluționare a contestațiilor au un președinte comun, pentru judecători, respectiv pentru procurori, membru al comisiei de elaborare a subiectelor. Președintele veghează la respectarea regulilor enumerate la art. 30⁷ pct. 1 și coordonează activitatea celorlalte comisii. Președintele instruieste corectorii, nu poate corecta lucrări și nu poate soluționa contestații.”

16. La articolul 30⁹, alineatele (3), (7) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În termen de 24 de ore de la afișare, candidații pot face contestații la barem, care se soluționează de comisia de corectare în cel mult 48 de ore de la expirarea termenului de contestare. Soluția se motivează în termen de 3 zile de la stabilirea baremului definitiv.

(7) Notarea pe baza baremului se înregistrează în borderoul de notare, separat de către fiecare corector, semnat de către aceștia pe fiecare pagină. Nota finală la fiecare disciplină o reprezintă media celor două note acordate, calculată cu două zecimale. Dacă între notele acordate diferența este mai mare de un punct, nota finală va fi stabilită de o comisie formată din cei 2 corectori și un arbitru desemnat dintre ceilalți corectori de către președintele comisiilor, prin tragere la sorți. Nota dată la reevaluare se consemnează într-un borderou de notare distinct, sub semnătura celor 3 membri ai comisiei, și se trece pe lucrare, în rubrica specială a foii de concurs, cu cerneală neagră, sub semnătură, de către comisia de organizare a examenului. Nota 1 se acordă atunci când punctajul obținut de candidat, ca medie sau în urma reevaluării, este mai mic sau egal cu această notă.

(12) Fiecare lucrare a cărei notă inițială a fost contestată se recorectează de către 2 membri ai comisiei de soluționare a contestațiilor. În cazul în care se constată o diferență mai mare de un punct între notele celor 2 corectori și cel puțin una dintre note este de minimum 5 sau dacă diferența dintre media stabilită de comisia de corectare și de comisia de contestații este mai mare de 1,5 puncte, în favoarea candidatului, nota finală va fi stabilită de o comisie formată din cei 2 corectori, membri ai comisiei de contestații, și un arbitru desemnat dintre ceilalți corectori prin tragere la sorți de către președintele comisiilor.”

17. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Absolvenții Institutului Național al Magistraturii sunt repartizați de Consiliul Superior al Magistraturii pe baza mediei generale, calculată cu 3 zecimale, care reprezintă media aritmetică a rezultatelor finale ale celor 2 ani de studiu și ale examenului de absolvire a institutului. La egalitate de medii, au prioritate la repartiziile candidații care au obținut nota finală mai mare la examenul de absolvire.”

Art. II. — Dispozițiile art. I pct. 13—17 se aplică începând cu examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii organizat în anul 2010.

Art. III. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Virgil Viorel Andreieș**

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 6 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 814/2008 privind aprobarea regulamentelor de organizare și funcționare ale comisiilor de experți de la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru anumite boli cronice, respectiv anumite DCI-uri prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 720/2008

Având în vedere:

- art. 268 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare al Direcției generale evaluare nr. DGE/SM/454 din 13 aprilie 2009, aprobat de președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în temeiul dispozițiilor art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 6 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 814/2008 privind aprobarea regulamentelor de organizare și funcționare ale comisiilor de experți de la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru anumite boli cronice, respectiv anumite DCI-uri prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 817 din 5 decembrie 2008, se

modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Membrii comisiei de experți și direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Irinel Popescu

București, 3 iunie 2009.
Nr. 665.

ANEXĂ
(Anexa nr. 6 la Ordinul nr. 814/2008)

REGULAMENT DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE

a Comisiei de experți de la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru tratamentul specific hepatitelor cronice și cirozei hepatice de etiologie virală, precum și pentru boala inflamatorie cronică intestinală

1. Medicii coordonatori de la nivelul caselor de asigurări de sănătate județene, ai Casei Asigurarilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, ai Casei de Asigurări de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, precum și ai Casei de Asigurări de Sănătate a Municipiului București, denumite în continuare *case de asigurări de sănătate*, privind diagnosticul și tratamentul hepatitelor cronice, cirozelor hepatice și bolilor inflamatorii intestinale, vor avea calificarea profesională de medic primar în specialitatea Gastroenterologie.

2. Dosarele pentru inițierea terapiei antivirale vor fi solicitate de Comisia de experți de la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru tratamentul specific hepatitelor cronice și cirozei hepatice de etiologie virală, precum și pentru boala inflamatorie cronică intestinală, denumită în continuare *CCNASHCBI*, lunar, caselor de asigurări de sănătate, în număr proporțional cu numărul pacienților aflați pe listele de așteptare la casele de asigurări de sănătate. Casele de asigurări de sănătate vor transmite dosarele solicitate însoțite de o adresă de înaintare în care sunt specificate sumele disponibile în vederea inițierii și continuării tratamentului specific pentru fiecare afecțiune.

3. Ordinea de inițiere a tratamentului antiviral va fi cea a vechimii dosarelor, după data înregistrării lor la casele de

asigurări de sănătate. Fac excepție de la această regulă următoarele categorii de pacienți:

a) forme grave de hepatită cronică VHC (pacienți cu valori ale transaminazelor peste 3X LNS, histologie cu scor Metavir A3F3, precum și viremie peste 1.000.000 UI/ml), cu diagnosticul stabilit și confirmat, de preferință, într-o secție de Gastroenterologie dintr-o clinică universitară;

b) pacienții cu vârsta cuprinsă între 3—18 ani;

c) cazurile de infecție virală în context profesional, cu documente care să ateste activitatea desfășurată într-o unitate sanitară;

d) pacienții cu hepatită cronică VHC care necesită tratament antiviral pentru evitarea inducerii replicării virale de către medicamentele citostatice necesare tratamentului oncologic concomitent (la indicația medicului oncolog).

4. CCNASHCBI avizează/nu avizează schemele terapeutice pentru medicamentele specifice, în conformitate cu protocoalele terapeutice și în condiții de eficiență economică (bugetul aprobat).

5. CCNASHCBI emite decizii de avizare/neavizare a terapiei, a căror valabilitate începe la data emiterii deciziei și se termină la sfârșitul intervalului înscris pe decizie. Nu se emit decizii cu valabilitate retroactivă.

6. CCNASHCBI solicită lunar caselor de asigurări de sănătate rapoarte privind numărul de pacienți aflați în tratament,

pe tipuri de afecțiuni, și sumele totale cheltuite, precum și numărul de pacienți aflați pe listele de așteptare, pe tipuri de afecțiuni.

7. CCNASHCBI elaborează un raport semestrial financiar care conține consumul lunar și cheltuielile angajate pentru tratamentul hepatitei cronice, cirozei hepatice de etiologie virală, precum și pentru tratamentul bolii inflamatorii cronice intestinale, pe pacient și pe județe.

8. CCNASHCBI întocmește răspunsurile potrivit deciziei luate individual pentru fiecare pacient și le transmite caselor de asigurări de sănătate. Deciziile pot fi: includere în tratament, neinclusiune în tratament (se specifică motivele neinclusiunii în tratament), completarea dosarului (cu menționarea datelor sau a documentelor incomplete și cu valabilitate depășită).

9. CCNASHCBI va acorda aprobări pe toată durata prevăzută în protocol după comportamentul viremiilor periodice (pentru hepatita C: 8 luni dacă viremia este nedetectabilă la 12 săptămâni, 5 luni dacă viremia este nedetectabilă la 24 de săptămâni de tratament; pentru hepatita B: din 6 în 6 luni, până la finele tratamentului).

10. CCNASHCBI elaborează documentele în baza cărora se fac inițierea și monitorizarea tratamentului (fișe de inițiere/fișe de monitorizare sau referate de justificare, decizii) și stabilește circuitul documentelor, pe care îl transmite prin adresă oficială caselor de asigurări de sănătate, în vederea asigurării funcționării adecvate a comisiei de experți CNAS.

11. Probele biologice care au fost luate în considerare la prescrierea tratamentului (transaminaze, biopsie hepatică, viremie) își păstrează valabilitatea până la inițierea tratamentului. Se va evalua la inițiere doar situația hematologică (hemograma completă: hemoglobina, număr de leucocite, formula leucocitară, număr de trombocite) și va fi reactualizată viremia pentru hepatita cronică virală C și ciroza hepatică C, dacă termenul este mai mare de 12 luni de la efectuarea ei

inițială și dacă medicul curant consideră că evaluarea este în favoarea pacientului.

12. Medicul curant împreună cu medicul coordonator vor fi responsabili pentru deciziile de reducere sau întrerupere a tratamentului din cauza apariției unor reacții adverse (psihiatrice, tiroidiene, imunologice sau hematologice), iar CCNASHCBI va fi informată despre aceste decizii, cu documente medicale anexate. Medicii coordonatori vor verifica documentele medicale din dosarele pacienților, astfel încât indicația terapeutică să fie în conformitate cu protocolul terapeutic elaborat.

13. CCNASHCBI va fi informată despre utilizarea factorilor de creștere hematologici, iar medicul curant va documenta decizia luată, cu documente medicale anexate.

14. Pentru evitarea utilizării tratamentului antiviral la pacienți cu alte forme de hepatită cronică asociate hepatitelor virale (hepatită autoimună, steatohepatită etc.) și pentru diagnosticul corect al stadiului evolutiv al cirozelor hepatice, diagnosticul inițial și indicația de tratament antiviral se vor stabili, de preferință, în centre terțiare de gastroenterologie și hepatologie.

15. Tratamentul cu agenți biologici în bolile inflamatorii intestinale nespecifice (boala Crohn și rectocolita ulcerohemoragică):

15.1. Acest tip de tratament este indicat pacienților care nu au răspuns sau nu tolerează tratamentul inițial imunosupresor (corticosteroizi, azatioprina/6 mercaptopurina, metotrexat, ciclosporina).

15.2. Diagnosticul, indicația, aplicarea și monitorizarea acestui tip de tratament se vor face în centrele de gastroenterologie și hepatologie terțiare (București, Iași, Cluj, Timișoara, Craiova, Târgu Mureș, Constanța) iar la CCNASHCBI va fi înaintată documentația biologică, endoscopică, histologică și terapeutică care să confirme necesitatea tratamentului biologic.

16. CCNASHCBI are ștampilă proprie, iar actele sale oficiale sunt semnate numai de președintele și de membrii acesteia.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431225